

GAZETA POZNANSKA

Nro. 59.

w Szrodę dnia 25. Lipca Roku 1810.

z Berlina d. 20. Lipca.

Troskliwe obawy o życie N. Pani, najdroższej Królowy naszey; naygorętsze oraz życzenia o Jey zachowanie, ustąpić dziś musiały smutney wiadomości o zeyściu Jey z tego świata. Wczoray przed południem o godzinie gtey, zakończyła swe życie powszechnie wielbiona Królowa nasza, w Hohenzieritz, zamku oycy swego Xięcia Meklenburgsko-Strelieckiego, dokąd 25. z. m. przybyła, w przytomności N. Króla, małżonka swego, Królewicza, Xięcia Wilhelma Pruskiego i swych znakomych krewnych. Dnia 30. zapadła była na febrę, w trzy dni nastąpił kaszel, potem plucie coraz większe, nareszcie ściśnienie piersi i kurcze zakończyły Jey życie.

z Paryża d. 5. Lipca.

Monitor zawiera następujący rapport Ministra wojny o Ex-Generale Sarrazin, z dnia 30. Czerwca.

Nayiaśnieyszy Panie!

Rozkazem z dnia 18. b. m. zleciłeś mi WC. Mość, zdanie rapportu o Ex-Generale Sarrazin.

Jan Sarrazin urodził się dnia 15. Sierpnia 1770 we wsi St. Silvestre, w kantonie Penne, departamencie Lot i Garonne. Rodzice jego byli wiejskiego stanu. Dnia 27. Września 1786 zaciągnął się do piątego regimentu jazdy, a dnia 14. Września 1787 otrzymał dymissyę. Osiedł potem w Reole, gdzie uczył matematyki. Dnia 1. Września pozyskał urząd Professora matematyki przy szkole w Sorreze, zostaiący pod zarządem Benedyktynów; to zapewne stało się powodem, iż rozniesiono, iakoby był zakonnikiem, ale powieść ta była płonna. W dwa lata opuścił

ten urząd, a idąc za popędem, który poówczas wszystkich niemal Francuzów wiódł ku granicy, udał się do armii północney. Powołany później do Chalons dla dawania nauki w szkole artyleryi, gdy po zdobyciu Verdun, mieszkańcy uformowali batalion, umieszczony w nim został iako Adiutant-Major i odbywał tę służbę aż do dnia 20. Grudnia 1792 gdzie batalion rozebrano; lecz za wszystkie te okoliczności z dyaryuszu przez niego podpisanego wyięte, jego tylko ręczy wyznanie. Pewna atoli, iż w końcu roku 1792 był w Metz Porucznikiem w kompanii ochotników, St. Maurice zwaney, a w dniu 18. Marca 1794 Kapitanem teyże kompanii; nominacye stanowiła podówczas większość głosów.

Człowiek ten wszedłszy w służbę okazywał zaraz niespokoiny i kłotliwy charakter, który w całym ciągu życia wojskowego nieodstępny jego był towarzyszem. W przytoczonym już dyaryuszu sam on wyznaie, iż z powodu że należał do reklamacyów zdaiących się godzić na bunt, na rozkaz Generała Houchard został skassowany, degradowany i za prostego żołnierza służyć przymuszony. Dodaie on, że dnia 1. Października 1793 w Châtillon (departamencie Sevres) przystał do kompanii ochotników strzelców Girondy, że zostaiąc przy armii Vendee w kilku był potyczkach, i że nakoniec został Sekretarzem przy Generale Marceau. Dnia 9. Prairial, roku 2go mianowany był Adiunktem przy Generale Adiutancie.

Dnia 27. Fructidor roku 6go odebrał rozkaz udania się do Rochefort, dla przyięcia służby w iedney z dywizyów armii angielskiej.

66.
skiej. Należał on do małej liczby Francuzów, którzy wylądowali w Irlandyi; po zdobyciu Killali General Humbert mianował go Generałem brygady a po bitwie pod Castlebarr, gdzie jazdzie nieprzyjacielskiej sztandar odebrał, Generałem dywizyi. Za powrotem do Francyi, Dyrektoryat niepotwierdził tak prędkiego awansu. Ządał więc potem umieszczenia w znaczeniu Generała-Adiutanta przy armii włoskiej od Generała Joubert dowodzoney. Odebrawszy zlecenie, odprowadzenia korpusu wojska do armii w Rzymie, odbył z armią tą kampanią roku 7go w Neapolu i po potyczce po nad Trebią mianowany został na polu walki Generałem brygady. Postępowanie jego skryte i obojętne wystawiło go przy armii włoskiej na podejrzenie upodlające każdego wojskowego. Obwiniano go o denuncyacye; opieranie się jego rozkazom swych Przełożonych potwierdzało tę opinią, aż nareszcie nieprzyjemne wydarzenia, zniewoliły go do żądania pozwolenia, aby mógł powrócić do oyczyzny.

Dnia 21. Pludiose, w roku 9tym odebrał rozkaz powrócenia do Francyi. Dnia 1go Prairial w roku 9tym doniesiono mu, iż nie jest położony na etacie sztabu generalnego. Powróciwszy więc znowu do życia prywatnego, wrodzona niespokojność nasuwała mu rozmaite plany. Ządał umieszczenia już to w Ameryce, już w Indyach wschodnich, i aż nareszcie w wojsku Rzeczypospolitey Batawskiej; lecz żadnego z tych przedsięwzięć nieprzyprawdził do skutku bawiąc owszem w Francyi, znowu dnia 10. Vendemiaire w roku 11tym wpisany został w etat Generałów brygady, na miejsce Generała Colli mianowanego Generałem dywizyi.

W dwa miesiące odebrał rozkaz udania się do St. Domingo, gdzie rok tylko bawił. Zły stan jego zdrowia skłonił Generała Rochambeau do odesłania go do Francyi, dokąd przybył dnia 23. Frimaire w roku 12.

General Augereau dowodził w ówczas korpusem w Brest. General Sarrazin ządał izy-

skął umieszczenie pod jego rozkazami. Wrodzona skłonność jego do czernienia innych nabiła go wnet licznych nieprzyjaciół. W memoryale podanym Cesarzowi w dniu 13. Frimaire w roku 13tym oskarżył Generałów i Administracyą armii. Ponieważ niedyskrecya jego wyławiła zapewne część okoliczności w memoryale tym zawartych, niechęć przeto przeciw niemu wzniesiona, odjęła mu odwagę, grania publicznie roli, iakiej niewzdrygnął się przyjąć. Taka powstała przeciw niemu burza, iż powtórnie widział się przymuszonym, żądać dymissyi. Zostawiono go jednak w miejscu i z korpusem tym odbył kampanią w Niemczech roku 14 i 1806.

Kłótnie, iakie miewał zawsze z Generałem Hendelet, w którego dywizyi służył, zniewoliły rząd do odwołania go do Francyi. Dnia 31. Października 1806 umieszczony został w 24tej dywizyi pod rozkazami Generała Chamberlac, który powierzył mu dowództwo w departamencie der Lys. Nieporozumienia, iakie wkrótce między nim a Prefektem wybuchły, przymusiły rząd, inne nadać mu przeznaczenie; posłano go więc na wyspę Cadsand. —

Postępowanie jego nieumiarkowane i samowolne oburzyło wkrótce przeciw niemu mieszkańców, zwierzchność i Generała Chamberlac. Wniesione do rządu skargi stały się powodem do przeniesienia go znowu na inne miejsce. Umieszczonym został w dywizyi 16tej.

W dywizyi tej służył w obozie Bulońskim od dnia 11. Lutego 1809 i miał szczęście, w dobrém żyć porozumieniu z swymi naczelnikami i podkommendnymi, aż oto krok naypodlejszy okrył imie jego niezatartą nigdy hańbą. Taki jest bieg życia Generała Sarrazin, który w właściwym znaczeniu niczem niejest więcey iak biegiem przewrotności ducha, ułomności charakteru i nierozsądku.

(Podp.)

Minister Woyny
Xiążę F e l t r e.

67.
Słychać, iż bracia Polignac, z powodu spisku Georgesa na śmierć a później do więzienia na całe życie skazani, — z szczególnej łaski Cesarza pozyskali uwolnienie. —

z Paryża d. 6. Lipca.

Dziś jako w rocznicę bitwy pod Wagram odprawił się uroczysty pogrzeb Xięcia Montebello. Trzyście wyrzutów armatnich i wszystkie dzwony ogłosiły tę uroczystość. Wszystkie władze cywilne i wojskowe udały się dziś w południe do kościoła inwalidów, gdzie wystawiono katafalk w piramidę egipską. Pomiedzy wielu napisami są także następujące: „Przebył (Lannes) górę S. Bernarda na czele przedniej straży; pod Marengo dostał od Napoleona szablę honorową. Wszedł do Gazy; był pomiędzy szturmującymi pod Jaffa; odniósł ciężkie rany przy oblężeniu St. Jaen d'Acree i w bitwie pod Abukirem.” — Xiąże Arcy Kanclerz przydzielił na tej ceremonii żałobnej. Pomiedzy biograficznymi szczegółami o Lannesie są następujące: „Pod Pego mianowany był Generałem brygady; w bitwie pod Arcole trzy razy raniony, pod St. Georges raz, był przy zdobyciu Ulm, przepłynął się przez most pod Wiedniem, przyłożył do zwycięstwa pod Austerlitz, wstąpił szczególniej pod Saalfeld, w bitwie pod Jeną atakował przednią straż pruską, poraził nieprzyjaciela pod Pułtuskiem, okrył się chwałą w bitwie Friedlandzkiej, przymusił Saragossę do kapitulowania i t. d.” — W kościele wiele znajduje się napisów z xięgi pierwszej Machabejczyków np. „Był on silny i odważny w swej młodości, i zaprowadził lud do zwycięstwa. — Wdział na siebie pancierz, jak olbrzym; spada jego zasłona była jego obozu i t. d.” — Wojska wszelkiego rodzaju i wszyscy znajdujący się tu Generałowie szli za ciałem. Marszałkowie Xiąże Conegliano, Hrabia Serrurier, Xiąże Istrii i Xiąże Eckmühl nieśli końce całunu. Za przybyciem przed kościół, grenadyerowie w tych samych bitwach, co Lannes, ranieni, i znakami honorowymi

ozdobieni, zdiełli ciało z powozu i wnieśli do kościoła. Marszałek, Xiąże Eckmühl miał mowę pogrzebową. —

Dnia 8. Lipca. — Wczoraj odprawił się w kościele S. Rocha uroczysty pogrzeb Xiężney Pauliny Schwartzenberg. Wszystkie osoby, które się znajdowały w procesyi, szły pieszo z odkrytymi głowami, a za niemi powozy. Liczny orszak składało ciało dyplomatyczne, Senatorowie, Generałowie, Radzcy Stanu, Szambelani i t. d. Wszyscy naczulszym przeięci byli żalem i najwyższy okazali udział w losie nieszczęśliwey Xiężny. Po nabożeństwie postawiono ciało w iedney z kaplic kościoła, zład do dóbr zmarley w Czechach zawiezione będzie.

Wyrok cesarski z dnia 3. Czerwca, którym Xiąże Oranto (Fouche) mianowany został Gubernatorem Rzymu, odwołany jest innym wyrokiem cesarskim z dnia 23. Czerwca. Zapewniają, iż Xiąże ten pojechał do swey Senatoryi w Aix w Brabancyi.

z Paryża d. 9. Lipca.

Monitor zawiera wiadomości o pojedynczych małych utarczkach w Hiszpanii, tudzież rapport Marszałka Masseny, d. d. 26. Czerwca, obeymujący szczegóły o dalszém posuwaniu oblężenia Ciudad Rodrigo. Czterdzieści sześć paszcz ognistych zaczęły wyziewać ogień na to miasto w dniu 25. p. m. z rana.

Z mniejszych potyczek najważniejsza była, którą stoczył Generał St. Croix z korpusu Xięcia Abrantes. Poraził 4000 rokoszan, ubił 700 ludzi, zabrał w niewolę 400 gemeynów i 15 oficerów, i zdobył w Valcanitza mnostwo ładunków, 600 karabinów, i t. d.

Sytuacya Xięcia Kurakina, niepolepszyła się ieszcze znacznie, febra wolnieie wprowadziła nieco, lecz o rękę lewą ieszcze się obawiają; Lekarze chcieli mu już rękę upiłować, lecz Xiąże niechciał na to zezwolić.

58
NN. Cesarstwo wyiechali onegdaj do
Rambouillet.

Dnia 30. Czerwca spuszczone w Tulonie z warsztatu okręt liniowy od 120 armat, Wagram nazwany.

z Paryża d. 10. Lipca.

Holandya wcielona do państwa Francuzkiego. Miasto Amszterdam ogłoszone trzecim miastem Państwa. Xiążę Piacencyi, W. Podskarbi Państwa (le Brun) mianowany tymczasowym Generalnym Namiesnikiem w Hollandyi.

Rapport Ministra zagranicznych interesów, Champagny, Xięcia Cadore, do Cesarza.

w Paryżu d. 9. Lipca.

N. Panie!

Mam honor podać WC. Mci akt Króla Hollenderskiego d. d. 3. m. b., którym zrzeka się korony na rzecz swego najstarszego syna, oddaje reienicyą Królowey w myśl konstytucyi i ustanawia radę reienicyną z Ministrów złożoną.

Akt takowy, N. Panie, niepowinien był być wydany, iak tylko po umówieniu się z WC. Mcią. Niemoże on mieć mocy bez zatwierdzenia Twego. Możeszże WC. Mość potwierdzić przedsięwzięte przez Króla Hollenderskiego rozporządzenia?

Złączenie Belgii z Francją zniszczyło niepodległość Hollandyi. Systema iey stało się koniecznie systematem Francyi. Obowiązana jest przykładać się do wszystkich wojen morskich Francyi, iak gdyby była iedną z iey prowincyi.

Od utworzenia arsenału Skaldy i połączenia z Francją nowych departamentow uysć Renu i Skaldy, exystencya handlowa Hollandyi stała się niepewną. Kupcy z Anwers, Gandawy, Middelburga, którzy bezprzeszkodnie spekulacye swe rozciągnąć mogą aż do granic Państwa, do którego należą, koniecznie prowadzić muszą handel, który dawniey Hollandya miała. Już Rotterdam i Dordrecht bliskie są upadku; utracają mia-

sta te handel na Renie, który teraz wprost idzie przez nową granicę na Biesbosch do portów Skaldy. Część Hollandyi niezłączona jeszcze z Państwem pozbawiona jest korzyści, iakie posiada część z niem ziednoczona.

Holandya obciążona iest długiem publicznym wynoszącym 85 do 90,000,000 to iest czwartą częścią więcej iak dług całego połączonego Państwa; chociażby przedsięwzięte zostało zredukowanie przez rząd krajowy, niebyłoby w iego mocy zaręczenie niezmienności i stałości tego kroku, ponieważ dług wspomniony na 30,000,000 zmniejszywszy zawsze wyższym iest nad miarę dochodów krajowych. Rachuią, iż Hollandya trzy razy więcej opłaca podatkow iak Francya. Lud ięczy pod brzemieniem 23 gatunkow różnych danin; naród Hollenderski upada pod ich ciężarem; niema więcej źródła do ich zaspokoienia.

A iednakże wydatki nieodzowne rządu przymuszaią do powiększenia owego ciężaru. Budget marynarki składał się w roku 1809 tylko z 3,000,000 złotych, które o ledwo wystarczały na opłacenie Administracyów, sztabu, korpusu marynarki i utrzymywanie arsenałów, które nie wystarczały ani na uzbrojenie iednego wojennego okrętu. Dla zastąpienia uzbroień nakazanych 1810 roku najmniejszą częstkę sił morskich do obronienia Hollandyi składających, potrzebaby trzy razy podobną wyłożyć sumę. Budget wojenny ledwo starczył na utrzymanie fortec i 16 batalionów: przez ten czas, kiedy dwa ważne wydziały tak dalekie są od posiadania tego, co im iest naysposobniejsze do wspierania sławy i godności niepodległości, procent od długu publicznego przestał być wypłacany daley iak od półtora lata.

Jeżeli w takim stanie rzeczy WC. Mość zechcesz pozostać przy ostatnich rozporządzeniach, nadania Hollandyi rządu prowizorynego, w takim razie bolesne iey tylko konanie przewleczone zostanie. Skoro zarząd Xiążęcia w sile wieku swego kraj zostawił

w stanie tak dręczącym, czegożby miał się spodziewać po długiej małoletności! Kray więc ten ocalonym bydz niemoże iak nowym rzeczy porządkiem. Epoka wielkości i zakwitnienia Hollandyi była w tenczas, kiedy składała część Monarchii, która pod ówczas w Europie exystowała. Połączenie z wielkim Państwem iest jedyny stan trwały, w którym Hollandya zupełnie wypocząć może po skołataniach, długich dolegliwościach, i znaleźć dawną swą szczęśliwość.

WC. Mość winien iesteś wyrzec związek ten dla dobra, powiem, dla ocalenia Hollandyi; ztowarzyszyć się powinna do korzyści, iak iuż stowarzyszona iest do cierpień, które nas dotknąć mogą. Atoli inny ieszcze powód wyraźniej WC. Mci wskazuje kroki, iakie przedsięwziąć wypada.

Hollandya iest, iak gdyby wpuszczona w territorium Francyi, iest ona uzupełnieniem Państwa; dla zapewnienia sobie Renu całego, posunąć się musisz WC. Mość aż do Zuyderzee. W ten czas cały bieg wod biorący początek swój w Francyi, lub które granice iey okrążają, należec Ci będą aż do morza. Zostawiać w ręku obcych uścia rzek naszych, N. Panie iest to, ścieśniać władzę WC. Mci Monarchią złe ograniczoną, zamiast wywyższenia tronu Cesarzkiego. Zostawiać w ręku obcych uście rzeki Renu, Mozelli i Skaldy, iest to poddawać im własne prawodawstwo; iest to poddawać haraczowi posiadziela tych uysé handel i rękodziela krajów WC. Mci, iest to dozwalac wpływu na to, co naywięcey należy do szczęścia poddanych WC. Mci. Połączenie Hollandyi potrzebne także iest do uzupełnienia systemu Państwa, zwłaszcza od wyroków gabinetu angielskiego w miesiącu Listopadzie 1807 roku wydanych. Podwakroć od owego czasu WC. Mość zniewolony byłys zamknąć szlaki swych granic handlowi Hollandyi; krok zaś ten wyłączył ją od Państwa i lądu. Po pokoju Wiedeńskim zamyslałeś iuż N. Panie o iey przyłączeniu. Względy, które

iuż nieexystują, odwrociły ten zamiar; przestałeś WC. Mość niechętnie na traktacie 14. Marca; przymnożył on cierpień Hollandyi bez ziszczenia iednego z widoków Waszey C. Mci. Dziś zawada wstrzymująca ten krok sama przez się zniknęła. WC. Mość winienes korzystać z okoliczności, która tak naturalnie sprowadza połączenie. Niemoże bydz sprzyjańiejszey pory dla widoków W. C. Mci.

Wasza C. Mość założyłeś potężny arsenał w Antwerpii. Zdumiona Skalda pyszni się widokiem 20. okrętów wojennych pierwszego rzędu, zastaniających iey brzegi; do których dawniey zaledwie kilka handlowych okrętów przybiiało. Lecz wielkie w tym względzie plany Waszey C. Mci skuteczne tylko bydz mogą w całym swém obięciu przez połączenie Hollandyi. Ziednoczenie to iest nieodzowném do uzupełnienia tak cudownego utworu. Przy energii rządu Waszey C. Mci, nieskończy się rok następny, a uyrzemy flotę z 40 liniowych okrętów, które ziednoczone z licznym liniowém wojskiem na Skaldzie i w Texel poydą w zawody z rządem brytańskim o morza, i tyrańskie iego odeprą uroszczenia.

Nie sam więc tylko interes Francyi, wymaga tego połączenia, lecz cały ląd stały europejski woła na Francyą, aby naprawiła stratę swey potęgi morskiej, dla pokonania na własnym żywiopie nieprzyziaciela pomysłności Europy, którey przemysłu niemógł zniszczyć, a którey iednakże komunikacyą przez swe niesłychane pretencye i przez mnogość swych wojennych okrętów przerywa. Połączenie Hollandyi powiększa wreszcie państwo przez to, iż zamyka dogodniey iego granice i pomnaża bezpieczeństwo iego arsenatów i warsztatów. Połączenie to zbogaca Francyą przemysłnym, gospodarnym i pracowitym ludem, który chodząc około własnego dobra, przyczyniac się będzie do publicznego. Niemoże Francya lepszego zrobić nabycia.

Połączenie Hollandyi z Francją jest nieuchronnym skutkiem połączenia Belgium. Uzupelnia ono państwo WC. Mci i uskutecznienie Twego wojennego, politycznego i handlowego systematu. Jest to pierwszy i nieodzowny krok do przywrócenia Twey marynarki. Jest to wreszcie najlepszy cios, jaki tylko mogłeś zadać Anglii.

Co się tycze młodego Xiążęcia, który jest tak drogim dla Waszey C. Mci, doznał on już skutków szczególney Twey przychylności. Nadałeś mu wielkie Xięstwo Bergskie. Niepotrzebuie więc innego nadania.

Mam honor podać WC. Mci Mci myśl do następnującego wyroku. Jestem etc.

(Podp.) *Champagny,*
Xiążę Cadore.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu.
W pałacu w Ramboiillet
dnia 9. Lipca.

Napoleon, Cesarz Francuzów, Król Włoski postanowiliśmy i stanowimy co następuje :

Tytuł pierwszy.

Artykuł 1. Hollandya połączona jest z państwem Francuzkiem.

Art. 2. Miasto Amsterdam będzie trzeciém miastem Państwa.

Art. 3. Hollandya mieć będzie 6. Senatorów, 6. Deputowanych w Radzie Stanu, 25. Deputowanych w ciele prawodawczém i dwóch sędziów w Sądzie Kassacyinym.

Art. 4. Wszyscy lądowi i morscy Oficerowie potwierdzają się w swych znaczeniach. Otrzymają nowe patenta z naszym podpisem. Gwardya Królewska przyłączona będzie do Naszey gwardyi Cesarskiej.

Tytuł drugi.

O administracyi w roku 1810.

Art. 5. Xiążę Piacencyi, W. Podskarbi Państwa (Lebrun) uda się do Amsterdamu w znaczeniu Naszego generalnego Namiestnika czyli Zastępcy. Prezydować będzie w Radzie Ministrów i kierować interesami. Obowiązki iego ustana d. 1. Stycznia

roku 1811., od którego czasu administracya francuzka moc swą wezmie.

Art' 6. Wszyscy urzędnicy publiczni, iakiego bądź nazwiska, potwierdzają się na swych urządach.

Tytuł Trzeci.

O Skarbie.

Art. 7. Kontrybucye niniejsze wybierane będą w Hollandyi do 1. Stycznia 1011. W tym czasie zrobiona będzie ulga kraiowi i podatki urządzone będą tak, iak w innych częściach Państwa.

Art. 8. Budget przychodu i rozchodu podany bydz ma przed 1 następnującego miesiąca Sierpnia do naszego zatwierdzenia.

Prowizye od długu publicznego położone bydz mają w rozchodzie na rok 1810, tylke w trzeciej części tey ilości, iaką teraz wynoszą.

Prowizye od długu publicznego z lat 1809, które niesą ieszcze zaspokoione, umieszczone bydz mają, zredukowawszy ie do trzeciej części, w budżecie roku 1810.

Art. 9. Cła na granicy nienależące do Francyi, urządzone bydz mają przez Naszego generalnego Dyrektora cel, i cła hollenderskie z niemi złączone.

Teraźniejsza linia celna na granicy francuzkiej pozostać ma do 1. Stycznia r 1811. W tym czasie zniesioną zostanie a komunikacya Hollandyi wolna będzie z Państwem.

Art. 10. Towary osadnicze znajdujące się teraz w Hollandyi, zostawione bydz mają przy swych właścicielach, skoro opłacą po 40 od sta wartości onychże. Wykaz ilości ich podany bydz musi najpóźniej przed 2. Września. Skoro uiszczona będzie opłata z tych towarów, wprowadzane bydz mogą do Francyi i w całym państwie sprzedawane.

Tytuł Czwarty.

Art. 11. W Amszterdamie będzie specjalna administracya, w której prezydować będzie ieden z naszych radzców stanu. Ten mieć będzie najwyższy dozór i potrzebne

pieniądze na naprawę tam, i inne publiczne roboty.

Tytuł piąty.

Art. 12. W ciągu miesiąca teraźniejszego wybrana będzie z ciała prawodawczego Hollandyi Kommissya z 15 członków, która uda się do Paryża dla uformowania rady, której celem będzie ostateczne uregulowanie tego wszystkiego, co się tycze publicznego i gminnego długu, tudzież oznaczenie zasad do pogodzenia połączenia z okolicznościami miejscowemi i interesem kraju.

Art. 13. Wykonanie niniejszego wyroku zalecamy naszym Ministrom.

(Podp.) N a p o l e o n.

z Monachium d. 4. Lipca.

Królestwo Bawarskie podzielone było od dwóch lat na 15 cyrkułów. Przez nowy królow podział zyska kształt bardzo odmienny. Cyrkuł Adygi zupełnie odpada; cyrkuł Eisack traci niejaką część, a cyrkuł gornego Dunaju, Ulm i t. d. Prowincye nowo nabyte składać będą częścią całe cyrkuły, częścią do innych przyległych wcielone zostaną. Tutejsze królewskie biuro geograficzno-topograficzne trudni się już układaniem nowej mapy królestwa Bawarskiego. Przyszłe przeznaczenie części Innu i Hausruch polityczną jeszcze okryte jest zasłoną. — Nie zależy już teraz od arbitralności lub uporu rodziców, czy dzieciom swym chcą kazać szczepić ospę lub nie. Dekret królewski oznacza czas, w którym ospa ma być szczepiona, stanowiąc i karę na rodziców upornych.

z Amszterdamu d. 10. Lipca.

Zeszłej Niedzieli odwiedzał Xiążę Regjo młodego Króla w Harlem, od którego jednak jeszcze przed południem powrócił.

Wszystkie woyska Hollenderskie wyruszyły z miasta. Wzięły trakt do Arnheim. Przeznaczenie ich marszu niewiadome, dorozumiewają się jednak, że część jedna pójdzie do Hiszpanii. Wyszło już ztąd nieco

woyska francuzkiego, ale na to miesce przybyło znowu inne.

z Amszterdamu d. 14. Lipca.

Połączenie Królestwa Hollandyi z Francją ogłoszone tu dziś było przez proklamacyę, podpisaną przez Ministra van der Heim w imieniu tymczasowej Regencyi. Po tej proklamacyi następuje wyrok Cesarza dnia 9. Lipca.

Przybył tu dziś Xiążę Piacencyi i mieszka w zamku królewskim.

z Neufchatel d. 1. Lipca.

Los nasz pod nowym Xiążęciem niemógł być szczęśliwszy. Wszelkie prawa i wolności, iakich dotąd używaliśmy, utrzymują się jeszcze; podatki zmniejszone; sprawiedliwość prędszy ma bieg; fabryki w stanie kwitnącym. Xiążę Neufchatel iak jest wielkim bohaterem, tak równie najlepszym rządcą i prawdziwym oycem swych poddanych.

z Sztokolmu d. 3. Lipca.

Na wniosek Szambelana pierwszego, Hrabia Fabiana Fersen oświadczył Król Jmć, iż przez Pazię pierwszego Hrabie Stenboch, Kanclerza sprawiedliwości Lagman af Klintenberg i Audytora dworskiego G. Edman zapieczetować kazał wszystkie papiery i akta znajdujące się w domu zmarłego Marszałka Państwa Hrabia Fersen, tudzież część bior i szkatuł iako też pokoje od Hrabia Fersen zamieszkałe. Akta, listy i pisma złożone są w archiwum Państwa. Także rozkazał Król Jmć radzcy sprawiedliwości Poppius, Kanclerzowi sprawiedliwości i Wice - Gubernatorowi Edelcreuz, aby przy rozpieczętywaniu i przeglądaniu wszelkich akt oraz papierów ciągle przytomnymi byli. O osnowie papierów znalezionych mają zdatz rapport.

Proces z powodu pogłosek o śmierci Następcy tronu wciąż trwa. Wyprowadzono już inkwizycye z wielu osób. Także Hrabie Piper i Hrabie Fabiana Fersen pociągnięto do usprawiedliwienia się. Doktor Rossi podał memoryał, lecz że ten niewyia-

72.
śniał dostatecznie okoliczności, inny mu przeto podadź kazano, podobnie iak Professorom w Lund, którzy byli przytomni przy exenterowaniu ciała Królewicza.

z Neapolu d. 17. Czerwca.

Wyglądamy tu teraz z niecierpliwością pierwszych doniesień z Kalabrii. Armia francuzko - neapolitańska zbiera się w większej coraz liczbie przy cieśninie morskiej pod Messyną; brzegi między Scilla i Reggio okryte są statkami wszelkiego gatunku i szalupami kanonierskimi, na których woyska do Sycylii przepawić się mogą. Z świeżym wschodnim wiatrem przeprawa do tej wyspy w półgodziny nastąpić może, ile że będące w cieśninie morskiej odmęty przeszkadzaią wielkim nieprzyjacielskim okrętom wojennym manewrować według upodobania. Anglicy usiłowali już wprowadzić kilka razy, zniszczyć statki na brzegach Kalabrii zgromadzone, lecz te stoią pod zasłoną ogromnych bateriów nadbrzeżnych, które każdy nieprzyjacielski okręt za zbliżeniem zgruchotać mogą.

z Salzburga d. 27. Czerwca.

Z Monachium przybyły już tu osoby, oglądać zamek rezydencyonalny i urządzić go w przyszłym miesiącu dla Xięcia Następcy Tronu i jego dworu.

z Kassel d. 14. Lipca.

Królestwo Ichmość przybyli d. 11, do zamku swego w Napoleonshöhe. Huk armat ogłosił stolicy to szczęśliwe zdarzenie; wieczorem całe miasto było oświecone.

z Bukarestu d. 12. Czerwca.

Dnia 6. miasto nasze było oświecone a dnia 7. obchodzono uroczystość zwycięstwa przez Te Deum.

Cała armia rossyjska łączy się teraz, aby przymusić Wielkiego Wezyra, do opuszczenia Szumli.

Armia rossyjska dostaje żywność swą z morza czarnego, i spuszcza ją Dunajem na 60 okrętach. — Od dnia 16. Maia rachując, opatrzona jest w żywność na 70 dni. Nim

te upłyną, Warna pewno wziętą będzie a ne-
ówczas łatwiej też opatrywać będzie można
potrzeby armii do 100,000 ludzi liczącej.

Armia turecka cierpi niedostatek żywności. Korpusa Generałów Marcow, Kamen-skoj i Lewy ruszyły ku Schumli.

z Londynu d. 30. Czerwca.

Dowódzca wyspy S. Tomasza deklarował się za niepodległego.

Spodziewamy się, iż wymiana ięńców wkrótce nastąpi.

Do Sycylii posłano jeszcze 4 okręta liniowe i 2 fregaty na obronę tej wyspy.

Gazety nasze zawierają teraz w całej osnowie proklamacyą Generała Craig, Gubernatora Kanady, wydaną dnia 21. Marca z St. Louis o usiłowaniach buntowników, którzy, iak wiadomo, już uspokoieni. „Mieszkańcy Kanady, mowi między innymi Generał Craig, zostając 50 już lat pod panowaniem Anglii, doświadczyliż kiedy najmniejszego uciemężenia? Jakże sądzić mogą zle myślący, że lud waleczny, który tak wiele używa dobrego, chce położenie swe odmienić? Różne rozsiano kłamstwa, że Rząd rozkazał, 12,000 żołnierzy rozciągnąć, nowe daniny nałożyć i mieszkańców gnębić. Kanadczycy kowie, Król, który przez 50 lat wydawał rozkazy ku waszemu iedynie dobru, chciał-żeby was uciemięzić? co za wymysł! Rozgłoszono, że ia wam chcę dokuczać i dla czegoż, abym większą zyskał władzę i więcej nabył bogactw. Przyjaciele! Widząc blizki kres życia mego, dręczony chorobami, iedynem iest życzeniem moim, dni życia w spokojności zakończyć i t. d.

Słychać, iż Lord Wellington nieprzyjął batalii, którą mu wydał Marszałek Massena i że dano już rozkazy do ustąpienia z Portugalii.

Nadzieje, iakie miano świeże w Petersburgu względem zbliżenia się między Rosssją i Anglią zniknęły znowu; według bowiem wiadomości pół urzędowych żadnych wcale w tym przedmiocie niebyło negocyacyów.

Dodatek

73.
D O D A T E K
D O
G A Z E T Y P O Z N A N S K I E Y
Nr. 59.

z Warszawy d. 17. Lipca.

Towarzystwo Królewskie Warszawskie Przyaciół nauk odprawiło na dnia wczorajszym publiczne posiedzenie w celu zdania sprawy o odpowiedziach, które mu przesłane zostały na zapytania, przed dwiema laty wydane.

Prezes w zagaieniu przełożył cel posiedzenia, i donosił, iż na zapytanie: jakimby sposobem polepszyć domy mieszkalne włościan, odebrano 9 rozpraw; 5 zaś, odpowiadających na ważne zagadnienie dotyczące się tak częstych zaraz i pomoru bydła.

Nim będziemy mieli sposobność obszerniej donieść o tym nader ważnym posiedzeniu, namieniamy tu, że lubo żadna z rozpraw na pierwsze zapytanie nie okazała się w każdej części dostateczną; wszystkie jednak razem przyczyniły się do wystawienia domu wygodnego, taniego, trwałego, i, od ognia przypadków zabezpieczonego.

Szczególniej co do wynalezienia najlepszego materiału, oddało Towarzystwo winną pochwałę JP. Schuchowi.

W drugim zapytaniu, uwieńczoną została rozprawa w Polskim języku napisana, pod dewizą: *nie dość jest mieć liczną oborę, trzeba żeby była w dobrym stanie.* etc. — Po otworzeniu kartki, do rozprawy tej należącej, dowiedziała się publiczność, iż autorem iey jest JP. Karol Głotz Possessor dzierżawny w Borkowie pod Kaliszem. Medal złoty dla niego przeznaczony, złożony został przez Prezesa w ręce Sekretarza Towarzystwa. — Na medalu wyrażona jest Minerva prawą ręką dająca wieniec, z napisem Greckim znaczącym: *Nadgroda w środku.* Na stronie odwrotnej znajduje się napis: *Meri-*

tae sunt proemia palmae. Wodcinku u dołu: *Societ. Reg. Liter. Varsav.*

Zakończył posiedzenie IP. Osieński wierszem, poświęconym na rocznicę ustalenia Towarzystwa Królewskiego, wyrokiem N. Pana.

z Drezna d. 9. Lipca.

Wczoraj po południu przybyła tu Cesarzowa Jmóść Austryacka, w towarzystwie całego naszego dworu z Pilnicy i oglądała pałac i starożytności, i powróciła potem do Pilnicy. N. Cesarzowa pobawi w téj okolicy przez dni 8.

Przybył tu Xiążę Esterhazen, Posel Austryacki.

z Berlina d. 19. Lipca.

Hrabia St. Margon Posel Francuzki, wyjechał do Paryża, a Baron Linden Posel Westfalski do Kassel.

A u s t r y a.

Wiadomości z Töplitz zapewniają, że Król Hollenderski przybył do wód termalnych dnia 12. Lipca pod nazwiskiem Pana St. Leu. Zdaje się, iż najściślejsze zachować chce incognito. Mieszka u najstawniejszego Doktora kąpiel, Ambrozi, szczerpłe mając miejsce.

z Wiednia d. 4. Lipca.

Od kilku dni rozeszła się tu wieść, iakoby znaczne nastąpić miały przechody woysk do Węgier a nawet i Niemiec. Lecz cała ta pogłoska szczerym jest fałszem i wynalazcy iey, spekulanci, do ukarania pociągnionymi byćby powinni.

Gazeta wychodząca w Budzie chce wiedzieć, iż podług wiadomości listownych, traktat odporny i zaczepny dawniej już między Francją i Austryą zawarty, dnia 14. Czerwca przez Cesarza Jmci austryackiego w Maria-Zell formalnie podpisany został. —

74
Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie
d. 20. Czerwca 1810.

Frederyk August, z Bożej łaski, Krol
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Cheąc większy nadać ruch handlowi miasta Terespolu, a tém samém powiększyć cyrkulacyą pieniędzy w Naszém Xięstwie Warszawskim, po zawarciu układu pod dniem 15. m. t., między Ministrem Naszém Skarbu i Dziedziczką rzeczonoego miasta, na przełożenie tegoż Ministra, za wystuchaniem Naszey Rady Ministrów, stanowimy co następuje:

Art. 1. Miasto Terespol z całym swoim obwodem ma być uważane za miasto wolne handlowe.

Art. 2. Towary wszelkie z zagranicy do rzeczonoego miasta wchodzące, żadney przeto podpadać nie będą opłacie celney. Te, które za granicę przez Xięstwo Warszawskie przechodzić będą, płacic mają zwyczajne cło tranzytowe.

Art. 3. Wszelkie towary zaś, które miasto Terespol, nie zagranicę, lecz w głąb kraiu Naszego Xięstwa Warszawskiego wysłać będzie, takiey ulegaić opłacie, iaka w Instruktarzu generalnym celnym dla Naszego Xięstwa Warszawskiego wydanym, jest przepisana.

Art. 4. Nasz Minister Skarbu wyda przepisy zabezpieczaiące Skarb Xięstwa Warszawskiego od defraudacyow; z udzielonego miastu Terespolu dobrodzieystwa wyniknąć mogących, względem wydatkow, iakich takowe zabezpieczenie Skarbu wymagać może, zaś z miastem tém, zrobi układ taki, aby Skarb publiczny z tego powodu nową nie był obarczony expensą.

Art. 5. Dopelnienie i ogłoszenie niniejszey Naszey ustawy Naszemu Ministrowi Skarbu, iey zaś umieszczenie w dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwosci zalecamy.

(Podp.) Frederyk August. — przez Krota: — (L. S.) — Min. Sekr. Stanu, Stan. Breza. — Zgodno z oryginałem: — Min. Sekr. Stanu, Stan. Breza. — Zgodno z oryginałem: — Felix Lubieński, Min. Sprawiedliwosci. — (L. S.) — Antoai Joneman, Sekr. Generalny.

Dzień ogłoszenia 23. Lipca 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie
d. 20. Czerwca 1810.

Frederyk August, z Bożej łaski, Krol
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Zważywszy, że bez uszkodzenia iednostayności w Administracyi Skarbu, stać się może użytecznym uczynić ulgę Naszemu Ministrowi dochodow i

Skarbu w części iakowey szczegolow Administracyinych, i powierzyć ią osobnemu dozorowi, postanowiliśmy i stanowimy iak następuje:

Art. 1. Będzie ustanowiony Dyrektor generalny, ktoremu Administracya Skarbu publiczney powierzona zostanie.

Art. 2. Dyrektorem Generalnym Skarbu mianujemy Radcę, w Naszey Radzie Stanu, Ur. Łubę.

Art. 3. Dyrektor Generalny Skarbu winien jest zdawać sprawę z działania swego Naszemu Ministrowi dochodow i Skarbu, przez ktorego odbierać też będzie Nasze decyzye i rozkazy.

Art. 4. Obowiązany jest Dyrektor Generalny Skarbu interessa nowey i osobney decyzyi wymagaiące, przedstawiać Naszemu Ministrowi dochodow i Skarbu, aby ten, gdy tego potrzeba wymagać będzie, poddawał ie oznaczeniu Naszey woli.

Art. 5. Wszyscy urzędnicy i oficyaliści do wydziału Skarbu należacy, ktorzy dotąd wprost od Naszego Ministra dochodow i Skarbu rozkazy i zlecenia odbierali, odtąd odbierać ie będą od Dyrektora Generalnego.

Art. 6. Nasz Minister dochodow i Skarbu zuiosty się z Generalnym Skarbu Dyrektorem, poda Nam projekt, co do opisania własności urzędu Generalnego Dyrektora, i oznaczenia iego biora.

Dekret niniejszy w dzienniku praw ma być umieszczony.

(Podp.)

Frederyk August.

(Reszta podpisow iak wyżej.)

Dzień ogłoszenia 23. Lipca 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie
d. 20. Czerwca 1810.

Frederyk August, z Bożej łaski, Krol
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Zważywszy, że bez uszkodzenia iednostayności w Administracyi Wewnętrznaych stać się może użytecznym, uczynić ulgę Naszemu Ministrowi spraw Wewnętrznaych w części iakowey szczegolow Administracyinych i powierzyć ią osobnemu dozorowi, postanowiliśmy i stanowimy iak następuje:

Art. 1. Będzie ustanowiony Dyrektor Generalny, ktoremu Administracya dobr i lasow narodowych powierzona zostanie.

Art. 2. Dyrektorem Generalnym dobr i lasow narodowych mianujemy Radcę w Naszey Radzie Stanu Ur. Badyniego.

Art. 3. Dyrektor Generalny dobr i lasow narodowych winien jest zdawać sprawę z działania swiego Naszemu Ministrowi spraw Wewnętrznaych

przez ktorego odbierać też będzie Nasze deczyze i rozkazy.

Art. 4. Obowiązany jest Dyrektor Generalny dobr i lasow narodowych, interessa nowej i osobney deczyzi wymagające, przedstawiać Naszemu Ministrowi spraw Wewnętrznych aby ten, gdy tego potrzeba wymagać będzie poddawał je oznaczeniu Naszey woli.

Art. 5. Wszyscy urzędnicy i ofcyaliści do wydziału dobr i lasow narodowych należący, którzy dotąd wprost od Naszego Ministra spraw Wewnętrznych rozkazy i zlecenia odbierali, odtąd odbierać je będą od Dyrektora Generalnego.

Art. 6. Nasz Minister spraw Wewnętrznych zniósłszy się z Dyrektorem Generalnym dobr i lasow narodowych poda nam projekt co do opisania własności urzędu Generalnego Dyrektora i oznaczenia iego biora.

Dekret niniejszy w dzienniku praw ma być umieszczony.

(Podp.)

Frederyk August.

(Reszta podpisów iak wyżej.)

Dzień ogłoszenia 23. Lipca 1810.

Obwieszczenie. Prefekt departamentu Poznańskiego. Ponieważ wypłata prowizyow od kapitałow za obligacyami hypotecznymi na rzecz skarbu w dobrowolney pożyczce zaciągniomych prędczy nastąpić nie może, dopoki obligacye w ręku wierzyciela zostające w kontroli JW. Ministra skarbu skonfrontowane nie będą; wzywają się przeto wszyscy wierzyciele skarbowi departamentu tutejszego, obligacye hypoteczne tego rodzaju na zaliczone w gotowiznie do kassy departamentowey summy w ręku mający, aby takowe najdaley do dnia 30. b. m. w kassie tuteyszey Prefekturalney za kwitami kassyera Ur. Zablockiego poskładali, ktore po nastąpioney konfrontacyi zwrócone i prowizyą wypłaconą mieć sobie będą. Ktokolwiek zaś wezwaniu niniejszemu zadosyć nieuczyni, sam sobie winę przypisze gdy go prowizya należna nie dojdzie. W Poznaniu dnia 4. Lipca 1810.

Obwieszczenie. Prezydent Muncypalny miasta Poznań dostrzegłszy, iż niektorzy obywale i mieszkańcy miasta, gości do miasta tutejszego przybywających na stancye za opłatą do siebie przywitują, niemając żadnego na to pozwolenia od rządu, ostrzega tychże, iż gdy samym oberzystom koncessywowanym i patentowanym wolność ta iedynie służy do takowego przepisu ściśle stosować się winni, iżeli uniknąć chcą nieprzyjemności ztąd wynikających. W Poznaniu d. 10. Lipca 1810.

U w i a d o m i e n i e.

Dnie 27. i 28. Lipca r. b. wybrane są od Prześw.

Dozoru szkół Departamentowego do popisu publicznego z nauk w Gimnazyum Poznańskiem, na który, mający się zaczynać w dniach wyrażonych o godzinie 9. z rana na sali szkolney, ma honor Prześwietną publiczność prosić

X. J. Gorczyzewski Rektor.

Uwiedomienie. Stosownie do urzędzeń JW. Ministra Sprawiedliwości, czyni się wiadomo publiczności, iż odtąd żaden Kandydat na Burgrabiego przyjętym i do nominacyi przedstawionym nie będzie, iżeli przynajmniey przez 3 miesiące bezpłatnie w Kancellaryi Prokuratorowskiej pracować nie będzie, aby okazał dowody swej zdatności. W Poznaniu dnia 10. Lipca 1810.

Krolewski przy Trybunale cywilnym I. instancyi departamentu Poznańskiego Prokurator,
P r a d z y Ń s k i.

Uwiedomienie. Z mocy reskryptu Prześw. Prefektury departamentu Poznańskiego. Odbywać się będzie per minus licytacya na wystawić się mianey szpitalny dom w mieście Szrodzie, do ktorey odbydź się mianey wyznaczaił się 3 termina, 1wszy na 6. Sierpnia, 2gi na 13. Sierpnia, 3ci i ostatni na 20. Sierpnia, o godzinie 9. z rana. Zyczący sobie tey licytacyi, anszlag i abrys mogą przetrzyć w Kancellaryi miasta Szrody. W Szrodzie d. 2r. Lipca 1810. Urząd miasta Szrody.

Do najeicia. W rynku pod Nro. 91 na drugim pięttrze zaraz lub od S. Michała pokoje są do najeicia. Szczegolnieyszą wiadomość u właściciela.

Aukcyja. W domu Szlachetnego Jozefa Marcinkowskiego, na przedmieściu S. Woyciecha pod Nrem 91 sytuowanym, będą na dniu 26. miesiąca bieżącego przed południem o godzinie 9. różne rzeczy, składające się z rozmaitych mebli, srebra, iednego starego powozu, za gotowe pieniądze, w grubey monecie, więcczy datacemu, publicznie sprzedane. Dan w Poznaniu dnia 19go Lipca 1810.

Do zadzierzawienia. Polowanie na gruntach wsiow Muncypalnych miasta na przyszłe 3 lata w dzierzawę puszczone bydź ma do licytacyi takowey dzierzawy, namaczaił się 3 termina, 1wszy dnia 27. Lipca, 2gi 2. Sierpnia i 3ci zawity 8. Sierpnia każdy na ratuszu w izbie sessyonalney Muncypalney o godzinie 10. z rana, na ktorzym najwyżcey dajęcy, kontraktu na tęż dzierzawę spodziewać się może. W Poznaniu d. 23. Lipca 1810.

Prezydent Muncypalny.

Do zadzierzawienia. Na mocy wysokiego reskryptu Prześwietney Krolewsko-Saskiey Xiążęcowskiej Kamery dominialney z dnia 4. Maia r. b. zostanie expirujące polowanie na wszystkich

26.
polech i stawach ekonomii Koronny Krotoszyńskiej na lat 3 od S. Bartłomieja r. b. przez publiczną licytacją naywięcej dającymu zadzierzawione. Tem końcem wyznacza się termin licytacji na dzień 3. Sierpnia r. b. o godzinie 9tej z rana w pomieszkaniu Nadleśniczego na Jasnym Polu. Ochotę do dzierżawienia mający raczą się na tymże terminie stawić, i swe plus licita do protokołu podać. W Jasnym Polu d. 17. Lipca 1810.

Urząd Koronno Lesny Krotoszyński.

Czochoński Kapitan i Nadleśniczy.

Subhastacya kamienicy w Poznaniu.

Pod datem 4 Lipca r. b. 1810 obwieszczono w Numerze 56, 57 i 58 gazety Poznańskiej, iż kamienica pod Nro. 232 w Poznaniu na Garbarach sytuowana szl. Goette kupca własna ma być przedana. W tymże obwieszczeniu z omyłki termin do licytacji na dzień 31. Lipca r. b. 1810 jest naznaczony; goy tenże termin będzie dopiero pierwszy do publikacyt zbioru objaśnień czyli warunkow licytacyjnych co niniejszym ośnamyć się oświadczeniem. W Poznaniu d. 23. Lipca 1810.

Baranowski Pisarz.

Do sprzedania. Przepałkowski Patron Trybunałski jako Plenipotent successorow pełnoletnich beneficjalnych niegdy Ur. Ignacego Rudnickiego w Rosnowie zmarłego, donosi publiczności, iż na dniu 30. Lipca, rano o godzinie 9., różne ruchomości po zmarłym rzeczonym Ur. Ignacym Rudnickim pozostałe, składające się z sreber, klejnotow, bielizny, pościeli, garderoby polskiej, cyny, miedzi, naczyń kuchennych, i innych sprzętow domowych, przez publiczną licytacją, w Poznaniu na zamku sądowym, za gotowizne w grubey monecie sprzedane będą, a co się tycze inwentarza, jako to: koni, zrebrow, bydła rogatego, owiec i świni, ten po ukończoney licytacji ruchomości w Poznaniu, na gruncie wsi Rosnowa, pod Poznaniem na dniu 3go Sierpnia r. b. w tym sposobie iako wyżej sprzedany będzie. — Wszystkich zatem mających ochotę kupna wzywa się niniejszym, aby na powyżey oznaczonych terminach stawili się, i swoje licyta podali. — Dan w Poznaniu dnia 17. Lipca 1810.

Do przedania. Dom w Gnieźnie w ulicy Warszawskiej pod Nro. 286 sytuowany w powiecie

Gnieźnieńskim w departamencie Poznańskim, z zabudowaniem, ogrodem i podworzem, znajdujący się między domem szl. Mateusza Piaseckiego z jednej, a szl. Golcza z drugiej strony sprzedany będzie więcey dającymu, i przybicie otrzymującemu, w gotowej grubey monecie, subhastowany na żądanie Jana i Klary Zamystowskich małżonków, których Ur. Karol Salbach Adwokat jest obrońcą. I rzedaż za odbywać się będzie dnia 7., 24. i 31. Lipca o godzinie 2. po południu w tymże domu. Niżej podpisany Burgrabia wzywa wszystkich ochotę mających do takowego kupna, aby się na wyżej wyrażonych terminach w miejscu rzeczonym stawili. Dan w Gnieźnie d. 10. Lipca 1810. W e n d a.

Do przedania. Na żądanie opiekunow małolerniego starozakonnego Salomona dnia 29. Lipca r. b. o godzinie 2. z południa w rynku w kamienicy Pani Jagielskiej sprzedawanemi będą więcey dającymu i przybicie otrzymującemu w gotowej grubey monecie różne efekta szczególniey siodlarskie, jako to: siodła, szory, skóry wyprawne, i tym podobne poz stałe po zmarłym starezakonnym Herszu siodlarzu. Niżej podpisany Burgrabia wzywa ochotę takowego kupna mających, aby się na wyżej rzeczonym terminie stawili. W Poznaniu dnia 21. Lipca 1810.

J. Sendys, Burgr. S. P. P. P.

Do przedania. Przedaż kamienicy w Poznaniu na ulicy Wrocławskiej pod Nro. 232 sytuowanej successorow niegdy szl. Piotra Kuniego własney z przyczyny zachodzących przeszkod na dniu 16. Lipca r. b. 1810 w sądzie Prześwietnego Trybunału cywilnego departamentu Poznańskiego ogłoszoną być niemogłą. W skutku i stosownie do obwieszczenia pod dniem 22. Czerwca r. b. 1810 w gazetach Poznańskich pod Nro. 51, 53 i 55 umieszczonego wyznaczony jest nowy i pierwszy termin do ogłoszenia warunkow teyże licytacji na dzień 30. Lipca r. b. na audyencyi Prześw. Trybunału cywilnego departamentu Poznańskiego z dodatkkiem, że na tymże terminie publikacya warunkow rzeczoney licytacji a nie sama licytacya iak mylnie pod dniem 22. Czerwca r. b. w gazetach wyżej wymienionych obwieszczono, nastąpi. W Poznaniu dnia 21. Lipca 1810.

Baranowski Pisarz.